

1984

grote Maaskantprijs

Ed Taverne

namens Kunsthistorisch Instituut
van de Rijksuniversiteit van Groningen

JURY

Dick Apon

Wim Beeren

Hans Gruijters

Hans Keller

Louise Vonhoff-Luijendijk

READER

Dorien Boasson

Charles van den Heuvel

JURYRAPPORT

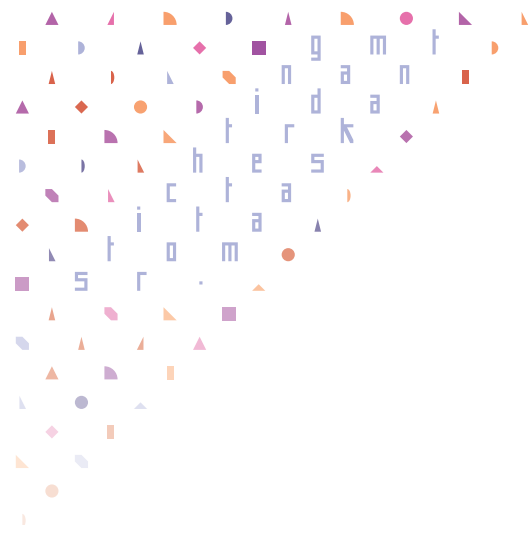
Met de suggestie voor verder historisch onderzoek

Met vooral de uitgesproken waardering voor de samenhang van het onderwijsbeleid, voor de afstemming op actuele eisen en behoeften van gemeenschappelijk belang en voor de doeltreffende en verstaanbare wijze waarop wetenschap en kennis wordt overgedragen in tal van publicaties, media en functies, nomineert de jury voor de vierde Rotterdam-Maaskantprijs het Instituut voor Kunstgeschiedenis van de Rijksuniversiteit te Groningen. Een unanieme beslissing.

De jury, wetend dat het adviseren van een instelling wel eens op morrende geluiden uit de coulissen kan rekenen, legt in zijn advies rijkelijk rekenschap af van zijn advies, verwijzend naar de juryrapporten van de Rotterdam-Maaskantprijzen tot dan toe. Met de bekroning van de Stichting Wonen bestreek de jury een breed veld van het bouwen en wonen in algemene zin; met de keuze van de Actiegroep Het Oude Westen, gericht op stadsvernieuwing en volkshuisvesting in Rotterdam, werd een pleidooi gehouden voor de stad in relatie tot de mensen; publiceren, doceren en bouwende arbeid van internationale en nationale betekenis werden in de persoon van Aldo van Eyck belicht.

Van meet af aan zoekt de jury van de vierde prijs welbewust in de richting van de historisch bewustmakende kant die bijdraagt aan de herleving van de aandacht voor architectuur. 'Aangezien het onderwerp over de herbloeï van de discussie over de architectuur van onze dagelijkse omgeving vanuit verschillende standpunten kan worden gezien, bleek dit al snel buiten de grenzen van de bedoelingen van deze prijs te vallen. 'Waarna men een andere weg inslaat, die leidt naar de activiteiten van de Rijksuniversiteit te Groningen. Toekenning van de prijs kan worden gezien 'als beloning voor het vruchtbare onderzoek en onderwijs betreffende de geschiedenis van architectuur en stedenbouw van de 19de en 20ste eeuw in Nederland. Een in een korte tijdsspanne ontwikkelde activiteit.'

Daar wil de jury het niet bij laten: 'Zij ziet de toekenning als een beloning, maar wil niet nalaten te vermelden de bestemming er van gaarne gericht te zien naar verdergaand onderzoek op het terrein van architectuur en stedenbouw!

De nominatie dankt het Instituut voor Kunstgeschiedenis aan de in de statuten omschreven criteria: 'Het manifest maken, verhelderen en versterken van de plaats van de bouwkunst als sociaal-cultureel gebeuren in het maatschappelijk leven; het bevorderen van een betere en meer intensieve beleving binnen een brede kring van gebruikers en beschouwers van de gebouwde omgeving. Dit alles door publicaties, door doceren, door wetenschappelijke arbeid, en door het ontwikkelen van ideeën die een aanzet kunnen zijn tot of van overwegende invloed kunnen zijn op het tot stand komen van voornoemde activiteiten.'

De jury wijst erop dat er een ontwikkeling heeft plaatsgevonden van een meer traditionele beoefening van de architectuurgeschiedenis met objectgerichte stilistische en materiële analyses naar een theoretisch gevoerde methodische aanpak, waarbij samenvoegingen van architectuur -vooral in de stedenbouw aan de orde zijn. Hoogleraar prof.dr E.R.M.Taverne heeft vanaf het begin van zijn activiteiten als wetenschappelijk medewerker gezocht naar de samenwerking met wetenschappelijke disciplines van de planologie en met de internationaal bedreven theoriebeoefening, teneinde inzicht te geven in de meervoudige betekenis van de architectuur. Een opvatting naar vorm en naar geestelijke waarden, van sociologische eisen tot politiek-bestuurlijke beslissingen. Hierdoor heeft het Instituut voor Kunstgeschiedenis zich naar buiten toe oriënterend kunnen opstellen als een partner met eigen disciplines van stedelijke en landelijke monumentenzorg, planbureaus, afdelingen bouwkunde van technische hogescholen, enz.

'Gebleken is dat het succesvol deelneemt aan de overdracht van kennis, ook buiten het universitaire milieu. Medewerkers en studenten bekleden redacteurschappen, bedrijven kritische arbeid, participeren in commissies en geven hun wetenschappelijke medewerking aan tentoonstellingen (vaak in samenwerking met musea, stichtingen e.d.) of werken mee aan films over een gegeven onderwerp.'